

nytt
från **FSS**

FÖRENINGEN
SVERIGES
SOCIALCHEFER

Red: Arne Borg

Utlämnande från socialtjänsten av uppgifter till domstol

Sedan Föreningen Sveriges Socialchefer beretts tillfälle att inkomma med yttrande med anledning av skrivelse från Malmö socialförvaltning betr vissa frågor om utlämnande från socialtjänsten av uppgifter till domstol, får föreningen härmed anför följande:

Den aktualiserade frågan gällde ursprungligen en begäran från stämningssmannen om att få adressen till en person som skulle delges stämning och kallelse till huvudförhandling i brottmål vid tingsrätten. Socialförvaltningen vägrade utlämna informationen med hänvisning till bestämmelserna i sekretesslagen. Ärendet överklagades till kammarrätten som prövade frågan om utlämnande av uppgifterna såväl enligt 7 kap 4 § 1 st sekretesslagen som enligt 6 § Lagen om personundersökning i brottmål jämfört med 14 kap 1 § sekretesslagen. Kammarrätten biföll ej besvaren. Tingsrätten anförde här – efter besvär hos regeringsrätten. Regeringsrätten synes inte ha ändrat på kammarrättens beslut vad gäller frågan om utlämnande av uppgifter med stöd av sekretesslagen men väl när det gäller frågan om utlämnande av uppgifter enligt 6 § lagen om personundersökning i brottmål. Regeringsrätten ansåg således att uppgifterna skulle utlämnas med hänvisning till be-

stämmelser i lagen om personundersökning i brottmål.

Således kan konstateras att uppgifter av förevarande slag med hänvisning till sekretesslagen inte ska utlämnas från socialtjänsten till exempelvis domstol. Domstolen synes emellertid ha möjlighet att under åberopande av bestämmelserna i lagen om personundersökning i brottmål informera vilka uppgifter den önskar från socialtjänsten, således även uppgifter om exempelvis bostadsadress för att kunna verkställa delgivning.

Personundersökningen i brottmål syftar regelmässigt till – såvitt föreningen kan finna – att ge domstolen underlag för bedömning av påföljden i ett individuellt fall. Personundersökning förekommer sällan i "bagatellmål". Enligt föreningens mening kan det inte ha varit avsikten med bestämmelserna i lagen om personundersökning att sådana undersökningar skulle ha något brottsutredande syfte.

Föreningen kan således konstatera att bestämmelserna i sekretesslagen skulle hindra att upplysningar om en person kan utlämnas till domstol för att exempelvis möjliggöra delgivning av stämning eller kallelse. Föreningen finner det naturligt att om lagstiftarna avsett att socialtjänsten skulle utlämna uppgifter av denna karaktär till domstolar eller andra myndigheter så borde detta ha framgått av bestämmelserna i sekretesslagen. De bestämmelser i lagen om personundersökning i brottmål som gör det möjligt att i samband med personundersökning inhämta uppgifter från socialtjänsten har såvitt föreningen kan finna tillkommit för att möjliggöra att en personundersökning kan bli så fullständig som möjligt. Det förvånar därför föreningen att denna lag kan tillämpas för att få uppgifter från socialtjänsten som annars med hänsyn till bestämmelserna i sekretesslagen inte kan utlämnas, uppgifter som inte synes ha med personundersökning i brottmål att göra.

Den nya sekretesslagen har i betydande grad begränsat möjligheterna bland annat för andra myndigheter att få uppgifter från socialtjänsten. Föreningen finner att detta ökade skydd för den enskildes integritet är anslående att iaktta. Lagstiftningen har uppenbarligen avsett att skyddet ska gälla trots att uppgiftslämnande kan underlätta en annan myndighets rättsenliga åtgärder. Föreningen anser att detta utökade skydd för den enskildes integritet är välgrundat.

Om lagen om personundersökning i brottmål ska tolkas så att domstolarna också ska kunna erhålla upplysningar för att nå personer för delgivning etc, synes det vara en ny tolkning. Enligt föreningens mening kan det inte ha varit lagstiftarnas avsikt att denna lag skulle tillämpas i sådana fall utan här måste avsikten ha varit att sekretesslagens bestämmelser skulle gälla.

**bok
recensioner**

Ungdomsbrottsligheten – fortfarande den svåraste kriminalpolitiska huvudvärken

JERZY SARNECKI

Ungdomsbrottslighet

Liber 1981

Under 1960-talet var ungdomsbrottsligheten det allt överskuggande kriminalpolitiska debattämne

Socialmedicinsk tidskrift nr 1 1982